سینماداران

تصمیم ضربتی برای بلیت

محمد عدلی: بیش از ده‌روز است بلیت سینماهای کشور با تعرفه جدید به‌فروش می‌رسد. طبق این تعرفه که از سوی اداره کل نظارت و ارزشیابی وزارت ارشاد ابلاغ شده است، مخاطبان باید ۲۵ درصد بیشتر از آنچه قبلاً می‌پرداختند برای تماشای فیلم هزینه کنند. پیشنهاد گران شدن بلیت سینماها از سوی شورای صنفی اکران در فروردین ماه سال جاری ارائه شده بود و به گفته اسعدیان این پیشنهاد بنا به درخواست نماینده انجمن سینماداران و نماینده اتحادیه تهیه‌کنندگان حاضر در شورای صنفی صورت گرفته است. از آنجا که درآمد حاصل از فروش بلیت سینما به‌طور مساوی بین صاحب سینما و تهیه‌کننده فیلم تقسیم می‌شود، دلایل این رشد قیمت افزایش هزینه‌های جاری سینماداری و فیلمسازی اعلام شده است. اما اسعدیان ناگفته بسیار مهمی از قانون جدید را به زبان می‌آورد: «قیمت‌های اعلام شده قطعی نیست. در واقع این قیمت‌ها سقف میزان قابل فروش است. به‌طوری که اگر سینمادار و تهیه‌کننده با توجه به نوع فیلم و محل سینمای مورد نظر به توافق برسند می‌توانند بلیت‌ها را به قیمت قبل بفروشند.» اما به‌نظر نمی‌رسد این تبصره چندان مورد استفاده قرار گیرد چرا که سینماداران و تهیه‌کننده‌ها برای تحقق افزایش قیمت بلیت تلاش‌های بسیاری کرده‌اند، حال چگونه برای کاهش آن توافق کنند. اگر هم در موقعیتی خاص این توافق صورت گیرد مطمئناً در زمینه اطلاع‌رسانی آن دوگانگی به‌وجود خواهد آمد. اسعدیان امکان ریزش مخاطب را بعید می‌داند و می‌گوید: «برای اقشار کم‌درآمد جامعه هم همان تسهیلات قبلی وجود دارد به‌طوری که قیمت بلیت در سه سانس اول روزهای میانه هفته و همچنین روزهای شنبه با ۵۰ درصد کاهش مواجه است.»

■ با قیمت واقعی بلیت فاصله داریم

رئیس اتحادیه تهیه‌کنندگان مثل همیشه اظهارنظرهای جالبی دارد: «نفرمایید بلیت سینما گران شده بفرمایید تا حدودی به قیمت واقعی‌اش نزدیک شده است.» مرتضی شایسته ادامه می‌دهد: «سینما در ایران بسیار ارزان است و در مقایسه با سایر کشورها ده، پانزده برابر کمتر است. شما روند افزایش بلیت سینما را با بقیه چیزها مقایسه کنید. نه‌تنها گران نشده بلکه هنوز هم بسیار ارزان است.» وی می‌گوید: «در همین زمینه ما تقاضای کارشناسی بیشتری داریم و موافق قیمت‌های اعلام شده نیستیم چرا که اگر درآمدها در بخش تولید و سانس‌ها ضعیف باشد لطمات زیادی متوجه سینما خواهد بود.» وی در پاسخ به این سئوال که آیا کیفیت سالن‌ها و فیلم‌ها به همین میزان رشد داشته است، می‌گوید: «هر دو کار باید به‌طور موازی پیش برود. ما باید با افزایش قیمت بلیت درآمدها را بالا ببریم تا در زمینه تولید فیلم بهتر عمل کنیم و سینمادار هم شرایط بازسازی سالن خود را پیدا کند.» وی می‌افزاید: «در شرایط فعلی با وجود طرح ترافیک زوج و فرد و عدم پارکینگ برای سینماها و همچنین موقعیت جغرافیایی سالن‌ها، اگر فیلمی مخاطب را جذب کند باید به تهیه‌کننده‌اش جایزه اسکار داد.» شایسته می‌گوید: «باید با روش‌های مختلف تماشاچی را به سالن کشاند. باید سرویس‌دهی به شکل مطلوب صورت گیرد. پارکینگ در اختیار مخاطب قرار داد تا هنگام تماشای فیلم تنش از فکر سرقت اتومبیلش نلرزد.» پخش‌کننده آتش‌بس ادامه می‌دهد: «اتحادیه تهیه‌کننده‌ها پیشنهادهای بسیاری در این زمینه دارد که توسط نماینده‌اش در شورای صنفی آنها را دنبال می‌کند. یکی از این پیشنهادها این است که روزی که بلیت به‌صورت نیم‌بها فروخته می‌شود از شنبه به وسط هفته منتقل شود تا روزهای کم‌رونق میان هفته جان تازه‌ای بگیرد.» وی در خصوص فیکس نبودن قیمت بلیت‌ها می‌گوید: «ما باید با توجه به نوع فیلم و موقعیت جغرافیایی سالن سینما برای بلیت قیمت‌گذاری کنیم تا طبقات مختلف اجتماع بتوانند به سینما بروند. مثلاً در بسیاری از سینماهای بالای شهر می‌توان قیمت بلیت را بیشتر کرد و فاصله آن را با سینماهایی که در مناطق پایین‌شهر هستند افزایش داد. بدین‌وسیله سالن‌های کم‌بضاعت هم رونق ویژه‌ای می‌گیرند.»

■ این روند سالیانه ادامه پیدا کند

رئیس کانون کارگردانان سینمای ایران مشکلات اداری را موجب تاخیر چندماهه در اجرای این طرح می‌داند و می‌گوید: «رقم بلیت هنوز هم پایین است. در مقایسه با دیگر کارهای فرهنگی مثل کتاب و همچنین سرگرمی مثل ورزش هنوز هم سینما رفتن ارزان‌تر است چرا که زمانی که برای یک فیلم فرهنگی صرف می‌شود ارزش بیشتری دارد.» علیرضا رئیسیان ادامه می‌دهد: «این روند می‌تواند سالیانه برای سینماهای ممتاز و درجه یک ادامه داشته باشد چرا که گزارش آقای اسعدیان نشان می‌دهد در هفته گذشته با کمبود تماشاچی مواجه نشدیم.» وی در خصوص کیفیت سالن‌ها و فیلم‌ها می‌گوید: «وقتی یک مدل طراحی می‌شود باید اجزای آن با هم همخوانی داشته باشد. اگر بلیت گران شود و کیفیت فیلم‌ها و سالن‌ها افزایش پیدا نکند مسلماً کار بیهوده‌ای صورت گرفته است. باید نظارت‌های جدی صورت گیرد. چرا که با بالا رفتن قیمت بلیت توقع تماشاچی بیشتر خواهد شد.» رئیسیان درخصوص تبصره موجود مبنی بر قطعی نبودن قیمت بلیت می‌گوید: «این بندها و استثناها قواعد را به هم می‌ریزد ولی برای شروع کار و اعلام این طرح راه دیگری نبود چرا که معمولاً سینماداران و تهیه‌کننده‌های کشور سنتی و کلیشه‌ای فکر کرده و با هر تغییری مقابله می‌کنند. این تبصره برای پذیرش آنها که می‌ترسیدند با ریزش تماشاچی مواجه شوند آمده است.»

شیرینی فروشان

شیرینی گران می‌شود

شرق: «هیچ تغییر قیمتی نداشته‌ایم ولی شاید وادار به افزایش شویم.» این جمله را رئیس اتحادیه شیرینی فروشان بر زبان جاری می‌سازد. صنف فروشندگان شیرینی نگران روزهایی هستند که وادار می‌شوند در پی افزایش قیمت سایر اقلام مورد نیاز صنف متبوعشان بر بهای انواع شیرینی و مواد دیگر قابل عرضه در فروشگاه‌های‌شان بیفزایند. رئیس اتحادیه شیرینی فروشان می‌گوید: «صنف اصلاً علاقه ندارد افزایش قیمت‌ها رخ دهد چرا که این موضوع بر روی تعداد مشتریان اثرگذار است.» جعفری می‌افزاید: «تاکنون هم هیچ‌گونه افزایش قیمتی به صورت رسمی به واحدهای صنفی ابلاغ نشده است و اتحادیه به دنبال راهکاری برای جلوگیری از صعود بهای اقلام شیرینی می‌گردد.» صنف قنادان با چالش بزرگی در مقابل خود روبه‌رو شده است. از یک طرف بهای مواد اولیه مورد نیاز آنها سیر صعودی را می‌پیماید و از سوی دیگر آنان اجازه افزودن بر قیمت‌ها را مانند سایر بازارهای کشور ندارند. رئیس اتحادیه شیرینی فروشان در این مورد می‌گوید: «شیرینی و آجیل کالای مصرفی پرکششی از نظر قیمت به حساب نمی‌آید. یعنی شهروندان به شیرینی و آجیل نگاهی مشابه لبنیات و گوشت ندارند. به همین دلیل افزایش قیمت آنها می‌تواند به شدت بر روی تعداد خریداران اثر بگذارد.»

جعفری ادامه می‌دهد: «از همین روی قیمت‌گذاری بر روی کالاهای این بازار باید با دقت و ظرافت خاصی صورت گیرد چرا که یک حرکت اشتباه ممکن است تعادل بازار را برهم بزند.» وی در مورد قیمت سایر مواد مورد نیاز شیرینی فروشان اظهار داشت: «آرد ۹۵ تا ۹۶ درصد گران شده، شکر ۴۰ تا ۴۵ درصد افزایش قیمت داشته است. به طور متوسط برای پخت شیرینی و کیک از ۸۰ نوع ماده غذایی بهره برده می‌شود. همین جریان در حال حاضر صنف را به شدت نگران ساخته چرا که باید بهای فروش شیرینی متناسب با قیمت مواد اولیه آن افزایش یابد ولی واقعاً کاری نمی‌توان کرد.» رئیس اتحادیه شیرینی فروشان تهران اظهار داشت: «در کنار این رشد بهای مواد اولیه، حقوق پایه کارگران نیز بین ۲۰ تا ۲۲ درصد رشد داشته که همین موضوع هم بر روی بهای تمام شده شیرینی اثرگذار خواهد بود.» حتی رشد قیمت کاغذ و مقوا هم در معادلات شیرینی فروشان مورد محاسبه قرار می‌گیرد این روزها قیمت جعبه‌های شیرینی حدود ۱۰ درصد رشد داشته که این جریان نیز بر مشکلات شیرینی فروشان افزوده است. رئیس اتحادیه قنادان و شیرینی فروشان می‌افزاید: «برای قیمت‌های جدید باید آنالیز مجددی بر روی هزینه اولیه تولید شیرینی صورت گیرد و در نهایت نیز با مجوز وزارت بازرگانی قیمت‌ها افزایش یابد.» جعفری ادامه می‌دهد: «متاسفانه اوضاع اقتصادی شهروندان چندان خوب نیست. اگر مردم در هزینه‌های جاری دچار مشکل باشند به دنبال خرید شیرینی نمی‌روند.» وی ادامه داد: «صنف راضی به این گرانی‌ها نیست ولی اگر شرایط به همین شکل ادامه یابد، چاره‌ای به غیر از گرانی وجود ندارد.» جعفری در مورد شرایط بازار می‌افزاید: «از بعد از خریدهای سنتی سال نو تاکنون صنف دوران رکود را سپری می‌کند و اوضاع اصلاً خوب نیست.»

طلافروشان

سکه گران نمی‌شود

شرق: «قیمت طلا در بازارهای جهانی افزایش یافت و به دنبال آن بهای طلا و مسکوکات در طلافروشی‌های وطنی نیز رشد داشته است.» این جمله را نایب‌رئیس اتحادیه طلافروشان تهران در تفسیر شرایط حاکم بر بازار بیان می‌کند. کشتی‌آرای در مورد روند قیمت‌گذاری مسکوکات می‌گوید: «بهای مسکوکات تحت تاثیر افزایش قیمت طلا رشد داشته است و به احتمال بسیار زیاد تا اواسط هفته آینده این روند در بازار کماکان حاکم خواهد بود و شاید پس از آن اوضاع کمی بهتر شود.» در همین حال تعدادی از فعالان صنف طلافروش اعتقاد دارند که فعالیت‌های گسترده دولت در بازار موجب شده تا افزایش قیمت‌ها متوقف شود. نایب‌رئیس اتحادیه طلافروشان این موضوع را تائید می‌کند: «اتحادیه بانک مرکزی و بانک کارگشایی به شدت بازار را زیر نظر دارند و مانع از افزایش خارج از عرف قیمت‌ها می‌شوند.» نایب‌رئیس اتحادیه طلافروشان ادامه داد: «تا زمانی که جنجال‌های سیاسی و حواشی پیرامون پرونده هسته‌ای ایران در محافل جهانی فروکش نکند، روند قیمت‌گذاری‌ها صعودی خواهد بود.» کشتی‌آرای در مورد قیمت‌های فعلی نیز بیان داشت: «قیمت‌ها در حال حاضر کاملاً منطقی است و تلاش می‌شود آنها را در همین حدود ثابت نگاه بداریم. بازار نیز تا جایی که نیاز باشد کنترل می‌شود.» وی افزود: «طی هفته‌های اخیر به دلیل فصل امتحانات مدارس و تداخل با ایام سوگواری تقاضا در بازار کم شده است و بازار تا حدودی حالت کسادی دارد.» نایب‌رئیس اتحادیه طلافروشان در مورد موضوع انتقال شمش‌های طلا از ایران به دبی می‌افزاید: «قیمت طلا در ایران از دبی اصلاً ارزان‌تر نیست. به همین دلیل انتقال شمش و طلا از ایران به دبی صورت نمی‌گیرد و حرف و حدیث‌هایی که پیرامون این موضوع قرار دارد همگی شایعه است.» وی در مورد شرایط جاری بازار بیان داشت: «کاری نمی‌توان پیش برد چرا که مردم را با زور نمی‌توان مجاب کرد تا طلا بخرند. در حال حاضر نیز رکود نسبی در صنف احساس می‌شود و قدری کسبه ناراضی هستند، ولی خیلی‌ها امید دارند باز هم بازار رونق گیرد.» نایب‌رئیس اتحادیه طلافروشان ادامه داد: «البته هیچ‌گاه اتفاقی مشابه با گرانی‌های دو ماه پیش به وقوع نمی‌پیوندد و حرکت بهای طلا و مسکوکات روند منطقی خود را طی می‌کند.» فعالان این صنف بر این باورند که قیمت مسکوکات و طلا این روزها در منطقی‌ترین حالت ممکن قرار دارد. نایب‌رئیس اتحادیه طلافروشان نیز این موضوع را تایید می‌کند. «قیمت‌ها با عرف بین‌المللی پیش می‌روند و هیچ ساختارشکنی وجود ندارد.» نایب‌رئیس اتحادیه طلافروشان می‌افزاید: «همیشه مازاد درآمد خانواده‌ها به طلا بدل می‌شود چرا که این فلز پرارزش از دیرباز به‌عنوان یک کالای سرمایه‌ای مطمئن شناخته می‌شود.» نایب‌رئیس اتحادیه طلافروشان بر این باور است که اوضاع به سمتی پیش می‌رود که رکود بر بازار حاکم شود ولی از طرف دیگر این امید وجود دارد که با اقبال مجدد شهروندان به طلافروش‌ها بار دیگر رونق به بازار آنها روی خوش نشان دهد.

آهن فروشان

هجرت اجباری

شرق: «ما هم موافق انتقال نبودیم.» این جمله را رئیس اتحادیه آهن‌فروشان تهران بر زبان جاری می‌سازد تا به گونه‌ای نشان دهد که اتحادیه نیز با اکثریت اعضای صنف آهن‌فروشان هم‌عقیده است. میانه‌های هفته گذشته بود که شهردار منطقه ۱۲ تهران به محل کسب آهن‌فروشان مراجعه کرد تا شرایط اخراج آنان از محیط شهری را فراهم آورد. رئیس اتحادیه آهن‌فروشان در این مورد می‌گوید: «از ابتدای سال به آهن‌فروشان تذکر داده شده بود که تا ابتدای تیرماه از خیابان خیام و میدان محمدیه به مکان جدید نقل مکان کنند.» رئیس اتحادیه آهن‌فروشان می‌افزاید: «شهرداری منطقه ۱۲ با هماهنگی نیروی انتظامی به بازار آهن رجوع کرد تا فروشگاه‌های آهن‌فروشان را پلمب کند.» از قرار معلوم در ابتدای سال‌های دهه ۷۰ آهن‌فروشان بنا بر فشارهایی که از سوی شهرداری به آنان وارد می‌شود، تصمیم می‌گیرند محل جدیدی را برای فعالیت‌های آینده خود به وجود آورند. آزاد در این مورد بیان داشت: «روزی در اتحادیه جلسه‌ای تشکیل شد تا اعضای صنف با یکدیگر تصمیمی را در مورد محل آینده فعالیت‌های صنف در نظر بگیرند. در آن زمان اتحادیه اعلام کرد که از صنف نیز حمایت خواهد کرد.» پس از این جلسه شرکتی به نام «آهن‌مکان» تشکیل می‌شود تا سرمایه مورد نیاز را برای راه‌اندازی محل جدید بازار آهن تامین کند. اکثریت فعالان بازار آهن خیابان خیام و محمدیه در آن زمان به جرگه سهامداران شرکت می‌پیوندند تا سرمایه لازم برای ساخت بزرگترین بازار آهن فراهم شود. رئیس اتحادیه آهن‌فروشان در این مورد می‌گوید: «در آن هنگام به اتحادیه اعلام شده بود که باید حتماً آهن‌فروشان از سطح شهر به دلیل آلایندگی خارج شوند. شهرداری ادعا داشت که این صنف تولید سروصدا و مزاحمت برای منازل مسکونی اطراف بازار می‌کند.» وی ادامه داد: «قرار شد تا تمام فروشندگان بر روی هم پول بگذارند تا بازار آهن ساخته شود. در این پروژه دولت دخالتی نداشت. تنها قرار بود فرصت‌های خاصی مانند صدور پروانه و وام‌های خاص به آهن‌فروشان اعطا شود.» سال ۷۱ هیات مدیره شرکت زمینی به وسعت ۵۵ هکتار را در حوالی اتوبان آزادگان که از نظر جغرافیایی موقعیت خوبی داشت، خریداری کرد. آزاد در این مورد می‌گوید: «شهرداری تلاش کرد تا زمین کشاورزی را تغییر کاربری دهد و آن را به ملک تجاری بدل کند تا آهن‌فروشان بتوانند پروژه را آغاز کنند.» در سال ۱۲۷۷ پروانه ساخت بازار آهن برای شرکت صادر شد تا پروژه بازار آهن اتوبان آزادگان کلید خورد. آزاد در مورد شرایط بازار آهن و تعداد فروشگاه‌های آن می‌گوید: «این بازار با هزار فروشگاه ساخته شده است و میلیاردها تومان از پول‌های بازاریان به این مکان انتقال یافته است.» اما بازار آهن پس از گذشت ۱۴ سال هنوز امکانات اولیه را برای فعالیت آهن‌فروشان ندارد. این در حالی است که از هفته قبل انتقال آهن‌فروشان به این بازار آغاز شده است. محمد آزاد در این مورد چنین اظهارنظر می‌کند: «این بازار آب، برق و امکانات اولیه را ندارد ولی آهن‌فروشان مجبور هستند به این مکان نقل مکان کنند.» وی ادامه می‌دهد: «البته اداره برق تاکنون ۵۰۰ کنتور برای این بازار نصب کرده ولی اداره برق می‌گوید امکان افزودن بر کنتورها را ندارد. از سوی دیگر این منطقه اصلاً آب لوله‌کشی نیز ندارد و تنها شهرداری چاه‌های آب غیرآشامیدنی را برای آهن‌فروشان ایجاد کرده است.» وی در مورد مخالفت آهن‌فروشان در مورد انتقال به این بازار جدید می‌گوید: «۹۰ درصد ساختمان‌های بازار آهن جدید آماده بهره‌برداری شده است. شهرداری تاکید دارد که کسبه هر چه سریع‌تر به این منطقه بروند.» رئیس اتحادیه آهن‌فروشان اظهار داشت: «صنف مخالفتی با این بازار جدید ندارد ولی مشکلات رفاهی این منطقه موجب شده تا قدری شرایط بر این صنف سخت شود.» وی اضافه کرد: «شهرداری از ابتدای تیرماه اعمال قانون می‌کند. ۷۰ تا ۷۵درصد آهن‌فروشان نیز تحت همین فشارها به بازار جدید رفته‌اند.» اما رئیس اتحادیه آهن‌فروشان در مورد مخالفان این پروژه می‌گوید: «افرادی که مخالف رفتن به این بازار هستند عمدتاً هنوز موفق نشده‌اند مکان مورد نظر خود را در بازار به دست آورند.» وی ادامه می‌دهد: «محل جدید از نظر موقعیت جغرافیایی بسیار مناسب است ولی فقدان امکانات موجب شده تا موضع‌گیری‌هایی در این مورد به وجود آید.» رئیس اتحادیه آهن‌فروشان افزود: «این بازار از نظر امکانات بسیار مناسب است. فضای این بازار به شکلی است که اتومبیل‌های سنگین نیز می‌توانند به راحتی در آن تردد کنند.» وی در مورد مزایای دیگر بازار آهن اضافه کرد: «اگر محل فروش آهن مشخص باشد، خریداران نیز به سادگی به محل عرضه آهن رجوع می‌کنند. بازار واحد نظام قیمت‌گذاری را نیز سروسامان می‌دهد.» اما رئیس اتحادیه آهن‌فروشان همچنان اعتقاد دارد که محل جدید به دلیل فقدان امکانات مورد نیاز با قهر اعضای صنف مواجه می‌شود. آزاد در این مورد می‌گوید: «اطراف این بازار هیچ بانکی وجود ندارد. این در حالی است که به دلیل نوع کار آهن‌فروشان حجم پول زیادی در این بازار مبادله می‌شود که فروشندگان نمی‌توانند آن را جابه‌جا کنند.» آزاد در مورد آینده این بازار می‌گوید: «باید امکانات رفاهی از قبل از احداث بازار در این محل ایجاد می‌شد متاسفانه هنوز کار جلو نرفته است ولی به احتمال بسیار زیاد طی چند ماه آینده شرایط قدری بهبود می‌یابد.»

عینک فروشان

تلاش برای صنعتی شدن

شرق: همه ساله در ابتدای فصل تابستان دوران اوج کاری صنف فروشندگان عینک آفتابی آغاز می‌شود. اما براساس یک رسم معمول که طی ۵ سال گذشته مدام تکرار می‌شود، فعالان این صنف با شروع ایام خریدهای فصلی عینک آفتابی با بحرانی به نام دست‌فروشان خیابان و عینک‌های غیراستاندارد مواجه می‌شوند. فعالان صنف بر این باورند که بهای نازل نمونه‌های غیراستاندارد شرایطی را فراهم می‌آورد تا خریداران به سمت دست‌فروشان کشیده شوند. در همین حال چندی قبل اتحادیه فروشندگان و سازندگان عینک آفتابی یکی از شهرستان‌های کشور اعلام کرد که قصد دارد برای جلوگیری از فروش چنین محصولاتی نمونه‌های ارزان‌قیمت عینک‌های آفتابی را وارد بازار کند. این اقدام در اهواز انجام شد، اما اخبار غیررسمی حکایت از شکست این پروژه دارد. از قرار معلوم عینک‌هایی که اتحادیه عینک‌فروشان قولش را داده بود چندان هم ارزان نبود به همین دلیل بازار کار دست‌فروشان همچنان در این شهر استوار باقی مانده است. عده‌ای از آگاهان صنف عینک‌سازان و عینک‌فروشان اعتقاد دارند که عدم حمایت از صنعتگران وطنی موجب شده تا بازار عینک کشور خالی از محصولات داخلی شود و نمونه‌های چینی و تایلندی بازار را به طور کامل به تسخیر درآورند. در همین حال رئیس اتحادیه سازندگان و فروشندگان عینک می‌گوید: «به دلیل وجود عینک‌های چینی تولید عینک در کشور به‌صرفه نیست. تولیدکنندگان وطنی با محصولات اروپایی مشکلی ندارند ولی قدرت رقابت با نمونه‌های چینی هم وجود ندارد.» در حال حاضر ۱۰ تا ۱۲ واحد تولیدکننده لنز در کشور فعال‌اند که این تعداد آلاینده‌گی خارج شوند. شهرداری ادعا داشت که این صنف تولید سروصدا و مزاحمت برای منازل مسکونی اطراف بازار می‌کند.» وی ادامه داد: «قرار شد تا تمام فروشندگان بر روی هم پول بگذارند تا بازار آهن ساخته شود. در این پروژه دولت دخالتی نداشت. تنها قرار بود فرصت‌های خاصی مانند صدور پروانه و وام‌های خاص به آهن‌فروشان اعطا شود.» سال ۷۱ هیات مدیره شرکت زمینی به وسعت ۵۵ هکتار را در حوالی اتوبان آزادگان که از نظر جغرافیایی موقعیت خوبی داشت، خریداری کرد. آزاد در این مورد می‌گوید: «شهرداری تلاش کرد تا زمین کشاورزی را تغییر کاربری دهد و آن را به ملک تجاری بدل کند تا آهن‌فروشان بتوانند پروژه را آغاز کنند.» در سال ۱۲۷۷ پروانه ساخت بازار آهن برای شرکت صادر شد تا پروژه بازار آهن اتوبان آزادگان کلید خورد. آزاد در مورد شرایط بازار آهن و تعداد فروشگاه‌های آن می‌گوید: «این بازار با هزار فروشگاه ساخته شده است و میلیاردها تومان از پول‌های بازاریان به این مکان انتقال یافته است.» اما بازار آهن پس از گذشت ۱۴ سال هنوز امکانات اولیه را برای فعالیت آهن‌فروشان ندارد. این در حالی است که از هفته قبل انتقال آهن‌فروشان به این بازار آغاز شده است. محمد آزاد در این مورد چنین اظهارنظر می‌کند: «این بازار آب، برق و امکانات اولیه را ندارد ولی آهن‌فروشان مجبور هستند به این مکان نقل مکان کنند.» وی ادامه می‌دهد: «البته اداره برق تاکنون ۵۰۰ کنتور برای این بازار نصب کرده ولی اداره برق می‌گوید امکان افزودن بر کنتورها را ندارد. از سوی دیگر این منطقه اصلاً آب لوله‌کشی نیز ندارد و تنها شهرداری چاه‌های آب غیرآشامیدنی را برای آهن‌فروشان ایجاد کرده است.» وی در مورد مخالفت آهن‌فروشان در مورد انتقال به این بازار جدید می‌گوید: «۹۰ درصد ساختمان‌های بازار آهن جدید آماده بهره‌برداری شده است. شهرداری تاکید دارد که کسبه هر چه سریع‌تر به این منطقه بروند.» رئیس اتحادیه آهن‌فروشان اظهار داشت: «صنف مخالفتی با این بازار جدید ندارد ولی مشکلات رفاهی این منطقه موجب شده تا قدری شرایط بر این صنف سخت شود.» وی اضافه کرد: «شهرداری از ابتدای تیرماه اعمال قانون می‌کند. ۷۰ تا ۷۵درصد آهن‌فروشان نیز تحت همین فشارها به بازار جدید رفته‌اند.» اما رئیس اتحادیه آهن‌فروشان در مورد مخالفان این پروژه می‌گوید: «افرادی که مخالف رفتن به این بازار هستند عمدتاً هنوز موفق نشده‌اند مکان مورد نظر خود را در بازار به دست آورند.» وی ادامه می‌دهد: «محل جدید از نظر موقعیت جغرافیایی بسیار مناسب است ولی فقدان امکانات موجب شده تا موضع‌گیری‌هایی در این مورد به وجود آید.» رئیس اتحادیه آهن‌فروشان افزود: «این بازار از نظر امکانات بسیار مناسب است. فضای این بازار به شکلی است که اتومبیل‌های سنگین نیز می‌توانند به راحتی در آن تردد کنند.» وی در مورد مزایای دیگر بازار آهن اضافه کرد: «اگر محل فروش آهن مشخص باشد، خریداران نیز به سادگی به محل عرضه آهن رجوع می‌کنند. بازار واحد نظام قیمت‌گذاری را نیز سروسامان می‌دهد.» اما رئیس اتحادیه آهن‌فروشان همچنان اعتقاد دارد که محل جدید به دلیل فقدان امکانات مورد نیاز با قهر اعضای صنف مواجه می‌شود. آزاد در این مورد می‌گوید: «اطراف این بازار هیچ بانکی وجود ندارد. این در حالی است که به دلیل نوع کار آهن‌فروشان حجم پول زیادی در این بازار مبادله می‌شود که فروشندگان نمی‌توانند آن را جابه‌جا کنند.» آزاد در مورد آینده این بازار می‌گوید: «باید امکانات رفاهی از قبل از احداث بازار در این محل ایجاد می‌شد متاسفانه هنوز کار جلو نرفته است ولی به احتمال بسیار زیاد طی چند ماه آینده شرایط قدری بهبود می‌یابد.»

شورای اصناف

دعوایی در کار نیست

شرق: جنجال‌های انتخابات مجامع امور صنفی و اتحادیه‌ها همچنان ادامه دارد و به نظر می‌رسد که طی روزهای باقی‌مانده تا ۱۸ مردادماه نیز کماکان پیش برود. تاکنون اصلی‌ترین شخصیت‌های صنفی کشور از رئیس شورای اصناف گرفته تا مسئولین وزارت بازرگانی در این مورد لب به سخن گشوده‌اند ولی همچنان شائبه‌های بسیاری در میان صنوف کشور وجود دارد که همگان را نگران عکس‌العمل فعالان صنفی در موعد برگزاری انتخابات اتحادیه‌ها و مجامع امور صنفی کرده است. رایزنی‌های نمایندگان مجلس شورای اسلامی در مورد این موضوع نیز خبر از پیچیدگی بیشتر اوضاع می‌دهد. رئیس شورای اصناف کشور این اطمینان را به مجموعه خود داده بود که نظرات سیاسی راه به جایی نمی‌برد ولی همچنان خیلی‌ها در التهاب گسترش فعالیت‌های طیف مخالف روسای فعلی مجامع امور صنفی هستند. در همین حال عضو هیات‌رئیسه شورای اصناف در مورد شرایط کنونی چنین اظهارنظر می‌کند: «بحث ادغام مجامع امور صنفی و همزمان با آن معرفی نماینده وزیر اوضاعی را به وجود آورد تا عده‌ای از تحولات اخیر برداشت‌های خاصی کنند.» کیوان کاشفی می‌افزاید: «شاید اگر این اتفاق در یک دوره زمانی خاص و با این توالی صورت نمی‌گرفت، حالا هیچ‌کدام از مشکلات کنونی وجود نداشت.» بسیاری از آگاهان مسائل صنفی موضع‌گیری‌های این عضو شورای اصناف را تایید می‌کنند. به اعتقاد آنان پافشاری مرکز اصناف و بازرگانان وزارت بازرگانی برای ادغام مجامع امور صنفی قدری صنوف کشور را نگران ساخته است. هنوز نتیجه ادغام مجامع امور صنفی شیراز به روشنی آشکار نشده که مرکز اصناف و بازرگانان به دنبال اعلام نام شهرهای جدید برای ادغام مجامع امور صنفی است. کاشفی در این مورد می‌گوید: «به هر صورت این نوع برخورد مرکز اصناف کمی عجیب به نظر می‌رسد. همین موضوع می‌تواند منشاء ایجاد سوءتفاهم‌های بسیاری باشد.» کاشفی ادامه داد: «ادغام در مجمع در اصل موجب تقویت صنوف می‌شود ولی در این برهه زمانی خاص موضوع ادغام مجامع امور صنفی باعث ایجاد تنش‌های بسیاری شده است.» عضو هیات‌رئیسه شورای اصناف سپس افزود: «در حال حاضر شرایط خوبی حاکم نیست. باید از قبل رایزنی‌های خاصی صورت می‌گرفت تا اگر شرایط مساعد بود، بحث ادغام مجامع امور صنفی را پیش می‌کشیدند ولی حالا در حالی که التهاب‌های انتخابات در میان صنوف وجود دارد، این موضوع مطرح شده و بر شدت نگرانی‌ها افزوده است.» کاشفی افزود: «باید براساس یک برنامه‌ریزی دقیق و منطقی کار پیش می‌رفت. در حال حاضر دیگر وقت این حرف‌ها نیست.» تا پیش از طرح پروژه ادغام مجامع امور صنفی بسیاری از صاحب‌نظران مسائل صنفی بر این باور بودند که مجامع شهرستانی با این پروژه موافق‌اند و از آن حمایت می‌کنند. اخباری که از شهرستان‌ها به گوش می‌رسید نیز حکایت از این موضوع داشت ولی حالا در شرایطی که کمتر از یک ماه تا زمان برگزاری انتخابات مجامع امور صنفی باقی مانده ناگهان نظرات تغییر می‌کند. کاشفی در این مورد چنین نظر می‌دهد: «تمام شهرستان‌ها با یکی شدن مجامع امور صنفی موافق هستند ولی چگونگی و زمان وقوع آن مورد مناقشه قرار دارد.» وی ادامه می‌دهد: «با این قانون نظام صنفی طی چند سال آینده و همزمان با تغییر مدیریت‌های کشور باز هم دردسرهایی ایجاد می‌شود. باید قانون اصلاح شود چرا که براساس قانون فعلی نظام صنفی مجامع می‌توانند از یکدیگر تفکیک شوند.» اصرار برای اصلاح قانون نظام صنفی طی چند هفته اخیر به ترجیع‌بند انتقادهای مسئولین صنفی کشور بدل شده است. از رئیس شورای اصناف و نایب‌رئیس پارلمان صنفی گرفته تا روسای اتحادیه‌های صنفی همگی بر روی این موضوع تاکید دارند که باید موضوع اصلاح قانون هرچه زودتر در هیات‌عالی نظارت و پس از آن مجلس شورای اسلامی مطرح شود. کاشفی در این مورد می‌گوید: «با این قانون احتمال زیادی وجود دارد که مجامع امور صنفی پس از ادغام بار دیگر از یکدیگر جدا شوند.» وی ادامه داد: «در شرایط فعلی در پنج استان بزرگ کشور امکان ادغام وجود ندارد چرا که براساس قانون فعلی استان‌های بیش از ۲۰ هزار واحد صنفی این امکان را دارند تا مجامع امور صنفی جداگانه داشته باشند. با این حساب در شهرستان‌های کوچک مجامع ادغام می‌شوند و در استان‌های بزرگ همچنان جدا باقی می‌مانند، که این جریان خود تضادهای بسیاری را به وجود می‌آورد.» کاشفی بیان داشت: «سلیقه‌های فردی آینده می‌تواند بستر را برای جدایی مجدد مجامع امور صنفی به وجود آورد. به همین دلیل باید از هم اکنون به دنبال راهکاری بود که در آینده مشکل ایجاد نشود.» عضو هیات‌رئیسه شورای اصناف کشور به انتقاد از نحوه تصمیم‌گیری مرکز اصناف و بازرگانان نیز می‌پردازد: «مرکز اصناف می‌توانست قبل از ارائه این پیشنهاد آن را در جلسات شورای اصناف مطرح کند تا ایرادات آن مشخص شود.» وی اضافه کرد: «ماهیت اصلی شورای اصناف نیز همین است یعنی باید مشورت بدهد.» مرکز اصناف و بازرگانان در حین اجرای پروژه ادغام مجامع حتی به همین نقش مشورتی شورای اصناف نیز اعتنا نکرد. در حالی که با طرح این موضوع در جمع اعضای شورای اصناف که از تمام روسای مجامع امور صنفی تشکیل شده بودند، می‌شد از ایجاد بحران جلوگیری کرد.

مبل فروشان

از شهر خارج نمی‌شویم

شرق: مبل‌فروشان بازار تهران به شدت از شرایط حاکم بر صنف خود گلایه دارند. از قرار معلوم فشارهای شهرداری برای انتقال کارگاه‌های تولیدی مبل به خارج از شهر موجب شده تا تعداد زیادی از فعالان صنف به جای حرکت به سمت سوله‌های حاشیه تهران مسیر منازل خویش را پی گیرند. اتحادیه فروشندگان و تولیدکنندگان مبلمان اعلام کرده شتاب خروج اعضا از صنف طی چند ماه اخیر روند رو به رشدی را داشته است و گمان می‌رود ظرف هفته‌های آینده این روند تسریع شود. رئیس اتحادیه فروشندگان مبلمان در این مورد می‌گوید: «شهرداری‌ها هجوم آورده‌اند و اعضای صنف را تحت فشار قرار می‌دهند تا از شهر خارج شوند.» ثقفی ادامه داد: «اما از آنجایی که صنف به لحاظ مالی بنیه ضعیفی دارد، هیچ‌کس نمی‌تواند از شهر خارج شود.» رئیس اتحادیه فروشندگان مبلمان اضافه کرد: «در حال حاضر دخل و خرج مبل‌فروشان چندان با هم سازگاری ندارد. افزایش میزان مالیات‌ها و رکود بازار دست به دست هم داده تا اوضاع مالی فعالان صنفی وخیم شود.» رئیس اتحادیه مبل‌فروشان اعتقاد دارد در شرایط موجود وارد آوردن فشار بر صنف برای خروج از شهر می‌تواند عواقب وخیمی داشته باشد. شهرداری تهران تاکید بسیاری دارد تا صنوف آلاینده را به حاشیه شهرها بکشاند. ثقفی در این مورد چنین اظهارنظر می‌کند: «مناطقی در اطراف چهاردانگه تهران را برای مبل‌فروشان و کارگاه‌های کوچک انتخاب کرده‌اند که اصلاً قابل استفاده نیست.» وی ادامه داد: «اصلاً دلیلی ندارد تا نجارهای خرده‌پا و مبل‌سازانی را که بیش از دو کارگر ندارند به حاشیه شهر روانه سازند. این قانون باید شامل حال کارخانه‌های بزرگی شود که ماشین‌آلات سنگین دارند.»

کاغذ فروشان

بورس نمی‌آید

شرق: چندی قبل رئیس اتحادیه کاغذفروشان خبر از راه‌اندازی بورس کاغذ داد که این گفته او با واکنش‌های متفاوتی از سوی فعالان صنف کاغذفروش روبه‌رو شد. رئیس سابق این اتحادیه در مورد ایده راه